

και τί μποροῦνε νὰ ζητήσουν ἀπ' αὐτό, θὰ εἶτανε δυνατὸ νὰ παιχτῆ και ν' ἀκουστῆ.

Στὴν Ἀθήνα, στὸν καιρὸ μας τοῦτο, ποὺ εἶναι και κάποιο συνήθειο, δὲν ξέρω τὸ γιατί, ν' ἀρνοῦνται, ἀμέσως, δίχως καμιὰ συζήτηση, τὴν ἀξία ποὺ πρέπει στὰ ἔργα σου, νὰ εἶναι βέβαιος πὼς τὸ καινούργιο σου βιβλίο θὰ περάσῃ ἀπαρατήρητο. Ὅμως αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σὲ ἀπελπίσῃ. Τὰ λίγα μου τοῦτα λόγια, τὰ πρόχειρα, ἔρχονται νὰ σοῦ ποῦν, πὼς τὸ θάρρος κ' ἡ ὀρμή σου, ἔσο νοιώθεις νὰ σοῦ δίνουνε ζωὴ και νὰ σὲ στηρίζουνε στὸ δρόμο σου, εἶναι ἡ καλύτερη ἀνταμοιβὴ γιὰ σένα, ποὺ ἔχεις μὴν ἀστέρητη μέσα σου ποιητικὴ φλέβα, ποὺ ὁ κατοπινὸς καιρὸς ἄς ἐλπίσουμε πὼς θὰ δικαιώσῃ τὸν ἀγῶνα σου γιὰ νὰ τῆ φέρῃς στὸ φῶς. Ἐμεῖς ἀπὸ τώρα, ὅσοι σὲ τιμοῦμε ἢ σὲ κατηγοροῦμε, δὲν μποροῦμε νὰ προδικάσουμε γιὰ τὸ αὔριο. Οἱ περισσότεροι ἀρκούμεστε γιὰ τὴν ὥρα νὰ μὴ σὲ διαβάζουμε. Ρωμαϊκὴ παλιὰ συνήθεια, θὰ πῆς, ποὺ πέρασε, ἀλλοίμονο, και στοὺς νεώτερους.

Γειά σου

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΣΠΗΛΙΟΥ ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗ

Ὁ Ραψωδὸς τοῦ Πέτρακα, στὰ διαλογίσματά μου,
Δὲν κρύφτηκε στὴ μαύρη γῆς, τρεῖς πῆχες πιάνει χάμου,
Σὰν τὸ βρισμένο ἄταφο γιὸ τοῦ βασιλιὰ Πριάμου.

Μὰ αὐτὸς πιὸ κι' ἀπ' τὸν Ἐχτορα, στὸ πείσμα τοῦ θανάτου,

Θάρθει καιρὸς νὰ σηκωθεῖ μονάχος του ἀπὸ κάτω,
Στὴν ὁμορφάδα Ἀπόλλωνας και στὴν ἀρματωσιά του.

Παρίσι, Φλεβάρης

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ἜΡΓΑ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

«Ὁ Ψυχοπατέρας», ὁ «Τρίτος», τὸ «Μυστικὸ τῆς κοντέσσας Βαλέραιννας», ἡ «Κωμῳδία τοῦ Θανάτου», «Φωτεινὴ Σάντρη», «Στέλλα Βιολάντη», «Ραχήλ», «Πειρασμὸς», «Ψυχοσάβατο» και «Χερουβείμ». Δέκα ἔργα, σὲ δέκα βιβλιαράκια, θ' ἀρχίσουνε νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸν ἐρχόμενον Ἀπρίλη, μετὰ τὸ γενικὸ τίτλο «ΘΕΑΤΡΟΝ». Καὶ καθένα, γιὰ τοὺς συνδρομητῆς, θὰ στοιχίζῃ μόνο 80 λεπτά.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστῆς μας θὰ ἤθελαν περισσότερες πληροφορίες, μποροῦνε νὰ γράψουν ἀπευθείας στὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου, και νὰ ζητήσουν τὴν ἀγγελία ποὺ ἔχει ὁλοῦς τοὺς ὄρους τῆς ἐγγραφῆς.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ἰδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομὴ χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα και τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμεστε και τρίμηνες συνδρομῆς (ἢ δρ τὴν τρίμηνιά).—Κανένας δὲ γράφεται συνδρομητῆς ἂν δὲν προπληρώσῃ τὴν συνδρομὴ του.

20 λεπτά τὸ φύλλο. — Τὰ περυσμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμῆ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, και στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἑφημερίδων.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τόσον καιρὸ στὸν τόπο μας διοικούμαστε ἐσωτερικὰ χωρὶς κανένα πρόγραμμα, χωρὶς καμμιά καιτεύθυνση· τὰ νομοθετήματα ποὺ βγαίνανε στοῦ ἡλίου τὸ φῶς δὲ συνδεότανε μετὰ μιὰ γενικὴ γραμμὴ κ' ἡ διοίκηση κοντόφταλμη και στενοκέφαλη γινότανε ὄργανο ἀτομικῶ συμφερόντων χωρὶς καμμιά σκέψη γιὰ τὸ γενικώτερο συμφέρο τῶν ἀτόμων μιὰς ὁλόκληρης τάξης. Ὅμως ἕνα πρόγραμμα εἶτανε κοινὸ σὲ ὅλους εἴτε ἀπλοῦς πολίτες εἴτε πολιτικοῦς — και αὐτὸ εἶταν τὸ ἐθνικὸ πρόγραμμά. Φυσικὰ πὼς ἡ ἀνεργάτιστη-πορεία μας δὲν εἶταν δυνατὸ νὰ ξεχαστεῖ και σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο και γι' αὐτὸ τὰ μέσα ποὺ θὰ φτάναμε στὸ σκοπὸ διαλεγότανε χωρὶς καμμιά σοβαρὴ σκέψη και σχεδὸν στὰ κουτουροῦ — μὰ ὅπως-δήποτε, ἡ ἐθνικὴ ἰδέα, οἱ ἐθνικὲς βλέψεις ξεδιάλυναν καθαρὰ και κυριαρχοῦσαν ὅλη μας τὴν πολιτικὴ. Ἀλλοίμονο ὅμως στὸ λαὸ ποὺ δὲν ἔχει παρά μόνο ἐθνικὴ πολιτικὴ, ποὺ δὲ δίνει σημασία παρά μόνο στὶς ἐθνικιστικὲς του τάσεις! Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγινε σὲ μᾶς· ὁ πατριωτισμὸς μᾶς κάτεχε ὁλόκληρους και ξεχείλιζε, δὲν ἄφινε καμμιάν ἄλλη σκέψη νὰ γεννηθεῖ μέσα μας και γινότανε στὰ χέρια ἐπιτηδεῖων δημαγωγῶν μέσο τῆς αἰσχροτέρας ἐκμετάλλεψης. Ὁ πατριωτισμὸς μᾶς ἔκανε νὰ προσέχουμε μόνο στὴ στρατιωτικὴ και ναυτικὴ παρασκευὴ και νὰ παραμελοῦμε ὁλότελα, μὴ δίνοντας καμμιά σημασία, τὴν ἐσωτερικὴν ἐξέλιξη τοῦ τόπου, τὴν προ-